

Uttalanden mot kriget i Ukraina

Uttalanden från Fjärde internationalens verkställande utskott och Ryska socialistiska rörelsen inför ettårsdagen av Rysslands angreppskrig på Ukraina. FI:s verkställande utskotts uttalande har tidigare publicerats i *Internationalen*. Det publicerades samtidigt på flera europeiska språk på årsdagen.

Stoppa kriget – Fullständigt tillbakadragande av de ryska trupperna!

Både i Ukraina och i Ryssland har många förlorat familjemedlemmar och vänner. Men på den ukrainska sidan är hälften av de dödade civila, och det ukrainska folket har tvingats genomleva krigsförbrytelser, våldtäkter, kidnappningar av barn och fortsatta ryska bombningar i civila zoner.

Vår första plikt som internationalister är att solidarisera oss med och stödja det ukrainska folkets motstånd både direkt mot den blodiga invasionen, och genom den samhälleliga självorganisering som hjälpt befolkningen att överleva. Dessutom ger vi särskilt stöd till dem som lägger grunden för ett mer rättvist framtida samhälle genom att försvara landets feministiska och HBTQ nätverk och kämpa för en antikapitalistisk politik.

Miljontals ukrainare har tvingats fly landet. De har fått sina familjer och sociala nätverk sönderslitna, och förvandlats till flyktingar. I många länder har flyktingkapet inneburit att sakna permanent uppehållstillstånd, bostad, arbete och inkomst.

Grannländerna har fått bära en tung börda, och dess befolkning har också mobiliserats för att ge materiellt stöd.

I Ryssland och Vitryssland kriminaliseras de som motsätter sig Putins imperialistiska krig. Desertörer från armén och de som vågar protestera öppet förtrycks hårt i Ryssland. Hundratusentals ryssar har också tvingats fly landet, ofta utan flyktingstatus och drabbats av effekterna från åtgärder utformade för att straffa anhängare till den ryska regimen. De förtjänar också vår fulla solidaritet.

Regeringar i väst har använt kriget för att både rättfärdiga den spiralartade inflationen som slår hårt mot arbetande människor, och för att öka militärbudgetarna, utöka NATO och öka militariseringsretoriken. Vi fördömer både ansträngningarna att få arbetarklassen att betala för den kapitalistiska krisen och för att använda det ukrainska folkets lidande för att motivera ökade militärbudgetar.

Den enda hållbara lösningen på detta krig kan komma genom:

- Ett slut på bombningarna av civilbefolkningen och energiförsörjningen.
- Fullständigt tillbakadragande av de ryska trupperna. Alla förhandlingar ska ske offentligt inför det ukrainska folket.
- Det ukrainska folket får rätt att bestämma sin egen framtid utifrån sina egna intressen, men med respekt för alla minoriteters rättigheter.

- Folket får rätt att bestämma denna framtid oberoende av oligarkernas eller den nuvarande nyliberala kapitalistiska regimens intressen, IMF:s eller EU:s villkor, med full avskrivning av alla skulder.
- Rätten för alla flyktingar och fördrivna personer att återvända säkert och med fulla rättigheter.
- Ett slut på allt förtryck av ryska motståndare till kriget, och att dessa vid behov välkomnas i de länder de själva väljer.
- Nedmonteringen av alla militära block oavsett om de heter Nato, CSTO eller Aukus. Vi fortsätter också att kämpa för global nedrustning – särskilt när det gäller kärnvapen och kemiska vapen.

Fjärde Internationalens verkställande utskott 20 februari 2023

Tidigare uttalanden av FI:

[Nej till Putins invasion av Ukraina! Stöd det ukrainska motståndet!](#) (mars 2022)

[Upprop och resolutioner om Ukraina-kriget](#) (juni 2022)

Vi säger: Krig mot kriget!

Uttalande från Ryska socialistiska rörelsen

[Ur [International Viewpoint](#), 17 februari 2023. Uttalandet kommer från de delar av Ryska socialistiska rörelsen som tvingats emigrera. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Sedan ett år nu har Vladimir Putins regim dödat ukrainare, skickat hundratusentals ryssar i döden och hotat världen med kärnvapen i namn av det vansinniga målet att återupprätta sitt imperium.

För oss ryssar som är mot Putins aggression och diktatur har det varit ett år av fasa och skam över de krigsbrott som begås i vårt namn.

På krigets ettårsdag uppmanar vi alla som längtar efter fred att ansluta sig till demonstrationer och möten mot Putins invasion.

Tyvärr kommer inte alla ”fredsdemonstrationer” som äger rum nästa helg [24 november] att vara solidaritetsaktioner med Ukraina. En stor del av vänstern i väst inser inte krigets karaktär och förespråkar kompromisser med Putin.

Vi har skrivit detta uttalande för att hjälpa våra kamrater utomlands att förstå situationen och inta rätt ståndpunkt.

Ett kontrarevolutionärt krig

En del skribenter i väst tillskriver kriget till orsaker som Sovjetunionens sammanbrott, ”den motsägelsefulla historien bakom den ukrainska nationens tillkomst” och en geopolitisk konfrontation mellan kärnvapenmakter.

Utan att förneka dessa faktorerets betydelse är vi överraskade över att dessa listor förbiser det viktigaste och mest uppenbara skälet till det som händer: Putinregimens strävan att kväsa demokratiska proteströrelser i hela det tidigare Sovjetunionen och i Ryssland självt.

Erövringen av Krim 2014 och fientligheterna i Donbas var Kremels svar på ”värdighetens revolution” i Ukraina som störtade Viktor Janukovytsj korrumperade proryska regering, och på de ryska massdemonstrationerna för rättvisa val 2011-2012 (kallade protesterna på Bolotnajatorget).

Annekteringen av Krimhalvön var en inrikespolitisk seger för Putin. Han utnyttjade med framgång en revanschistisk, västfientlig och traditionalistisk retorik (och politiska förföljelser) för att utvidga sin sociala bas, isolera oppositionen och förvandla Maidan till ett spöke att skrämja befolkningen med.

Men den ökade populariteten efter annekteringen var kortlivad. I slutet av 2010-talet drog den ekonomiska stagnationen, den impopulära pensionsreformen, och de uppmärksammade avslöjandena av korruption av Alexej Navalnyjs grupp ner Putins siffror igen, speciellt bland unga. Protester svepte över landet och det härskande Förenade Ryssland led en rad smärtsamma nederlag i regionalval.

Detta har tvingat Kreml att satsa allt på att bevara regimen. Konstitutionsomröstningen 2020 (som krävde ett fusk som var exempellöst även med ryska mått mätt) gjorde i själva verket Putin till härskare för resten av livet. Under förevändning att bromsa Covid19-pandemin förbjöds slutligen protester. Ett försök gjordes att förgifta den utomparlamentariska ledaren Alexej Navalnyj, som han mirakulöst nog överlevde.

Det folkliga upproret i Belarus på sommaren 2020 bekräftade den ryska elitens åsikt att det ”kollektiva väst” för ett ”hybridkrig” mot Ryssland och angriper det och dess satelliter med ”färgrevolutioner”.

Sådana påståenden är förstas bara en konspirationsteori. Det sociala och politiska missnöjet i Ryssland har ökat på grund av rekordhög social ojämlikhet, fattigdom, korruption, avskaffande av medborgerliga rättigheter och den uppenbart värdelösa ryska modellen för kapitalism, som grundar sig på att en parasitär fossilbränsleoligarki tillägnar sig intäkter från naturresurserna.

Om det är något vi kan beskylla det ”kollektiva väst” för, så är det att den så länge har givit efter för putinismen, inklusive i frågan om Ukraina. I decennier har europeiska och amerikanska eliter försökt bedriva ”affärer som vanligt” med Putins Ryssland, och det har låtit en diktatur växa fram, som har omfördelat välståndet uppåt och helt ostraffat kunnat föra sin utrikespolitik.

Att ge efter för Putin kommer inte att leda till fred

Invasionen av Ukraina var ett försök av Putin att upprepa sin seger från Krim 2014 – genom att säkerställa en snabb seger, samla det ryska samhället kring fanan med revanschistiska paroller, och slutligen krossa oppositionen och inrätta sig själv som enväldshärskare i det postsovjetiska området (vilket Putins imperialism betraktar som en del av det ”historiska Ryssland”).

Ukrainas heroiska motstånd gäckade dessa planer och förvandlade Kremels drömmar om ett ”kort, segerrikt krig” till en utdragen konflikt som har brutit ner Rysslands ekonomi och knäckt myten om dess armés oövervinnlighet. Trängd in i ett hörn hotar Moskva världen med sina kärnvapen samtidigt som den kräver av Ukraina och Väst att de ska förhandla.

Moskvas retorik upprepas av vissa europeiska och amerikanska vänsteranhängare som är mot att förse Ukraina med vapen (för att ”rädda liv” och förhindra en kärnvapenapokalyps). Men Ryssland

är inte villigt att dra sig tillbaka från de territorier som det har erövrat, ett villkor som Kyiv och 93% av ukrainarna anser vara icke förhandlingsbart. Måste Ukraina istället offra sin suveränitet för att blidka angriparen, en politik som har mycket mörka föregångare i Europas historia?

Rädda liv?

Så stämmer det att ett nederlag för Ukraina, som är oundvikligt om hjälpen från väst upphör, kommer att förhindra fler dödsoffer? Även om vi godtar den (ur socialistisk synvinkel) inte helt självklara logiken att rädda liv är viktigare än att bekämpa tyranni och aggression, så tror vi inte att så är fallet.

Som vi vet har Vladimir Putin gjort anspråk på hela Ukrainas territorium, och hävdade att ukrainare och ryssar är "en nation" och att Ukrainas status som stat är ett historiskt misstag. I detta sammanhang skulle ett eldupphör bara ge Kreml tid att återuppbygga sin militära förmåga för ett nytt angrepp, inklusive genom att tvinga in ännu fler ryssar (till största delen fattiga och etniska minoriteter) i armén.

Om Ukraina fortsätter att göra motstånd mot invasionen även utan vapenleveranser, så kommer det att leda till ett oräkneligt antal dödsoffer bland ukrainska soldater och civila. Och det som väntar de nya territorier som Ryssland erövrar är terror, vars fasansfulla efterlämningar vi såg i Butja och på andra ställen.

Multipolär imperialism

När Putin talar om att bli av med USA:s hegemoni i världen och till och med om "antikolonialism" (!), så syftar han inte på att skapa en mer jämlik världsordning.

Putins "multipolära värld" är en värld där demokrati och mänskliga rättigheter inte längre ses som allmängiltiga värden, och så kallade "stormakter" har fria tyglar i sina respektive geopolitiska inflytelsesfärer.

Det betyder i grund och botten att återställa det system för internationella relationer som fanns under upptakten till Första och Andra världskriget.

Denna "gamla fina värld" vore ett underbart ställe för diktatorer, korrumperade tjänstemän och yttersta högern. Men det vore ett helvete för arbetare, etniska minoriteter, kvinnor, hbtq-personer, små nationer och alla befrielseörelser.

En seger för Putin i Ukraina skulle inte återställa status quo från före kriget, utan utgöra en dödlig förebild och ge "stormakter" rätten att föra angreppskrig och genomföra en farlig balansgång med kärnvapen. Det skulle bli ett förspel till nya militära och politiska katastrofer.

Vad skulle en seger för putinismen i Ukraina leda till?

En seger för Putin skulle inte bara innebära ett kuvande av Ukraina, utan också att alla postsovjjetiska länder skulle få böja sig för Kremels vilja.

Inne i Ryssland skulle en seger för regimen bevara ett system som kännetecknas av fossilbränsleoligarkins säkerhet och makt över andra samhällsklasser (framförallt arbetarklassen) och en plundring av naturresurser på bekostnad av en teknologisk och social utveckling.

I motsats till detta skulle ett nederlag för putinismen i Ukraina troligen ge kraft till rörelser för demokratiska förändringar i Belarus, Kazakstan och andra tidigare sovjetländer, liksom i Ryssland själv.

Det skulle vara alltför optimistiskt att hävda att nederlag i krig automatiskt leder till revolution. Men den ryska historien är fylld av exempel på militära motgångar utomlands som har lett till stora förändringar hemma – inklusive avskaffandet av livegenskapen, revolutionerna 1905 och 1917 och Perestrojkan på 1980-talet.

Ryska socialister har inget behov av en ”seger” för Putin och hans oligarkkompisar. Vi uppmanar alla som verkligen önskar fred och fortfarande tror på dialog med den ryska regeringen att kräva att den drar tillbaka sina trupper från ukrainskt territorium. De uppmaningar till fred som inte innefattar detta krav är oärliga.

- Upphör med kriget! Stå i solidaritet mot Putins invasion av Ukraina.
- Upphör med inkallelserna! Ryssarna är inte kanonmat.
- Befria de ryska politiska fångarna!
- Befria Ryssland!

Ryska socialistiska rörelsen 15 februari 2023

Tidigare uttalanden av Ryska socialistiska rörelsen:

[Mot den ryska imperialismen](#) (Uttalande av Ryska socialistiska rörelsen och ukrainska Sotsialnyi Ruch, april 2022)

[Uppmaning till solidaritetsaktioner med antikrigsaktivister i Ryssland](#) (Uttalande av Ryska socialistiska rörelsen, januari 2023)